

V časově nevýznamném rozestupu jsem poslouchal desky Lady Šimíčkové a zde předmětné **Lucie Redlové**

a uvědomil jsem si, jak je důležité moci se opřít o zkušeného a současně ale rovnocenného hudebního partnera, který ví a umí, ale nechce za každou cenu zářit, a jak je naopak těžké ustát celou desku sama, i když s doprovodem, u něhož ale nejsou zřejmě hranice ambicí. Lucie Redlová se pokusila o to druhé tak napůl - je autorkou všech písní, s výjimkou jediné (ovšem s aranžemi jí pomáhali Tim Eriksen a Ondřej Ježek a doprovází ji skupina Garde). V textech se naopak ale spolehla na jiné: dva texty Lucii na desku dodala výše jmenovaná Lada Šimíčková, jeden text přidal Kuba Horák, dalších několik Radka Bzonková a jen jeden je Luciin). Po tomto výčtu okamžitě vyvstane otázka - čím výpověď to vlastně je? Hudební asi Luciina, i když, jak moc do toho zasahovali aranžéři? A textová prakticky vůbec - i když akceptujeme obvyklé fráze o tom, jak se interpret s doneseným textem ztotožnil.

Přeci jen aranžéři a skupina asi hráli při vzniku desky větší roli, než by se hodilo a Luciin autorský vklad prostě přebíjejí. Po celou dobu spíše posloucháme aranže, než melodie a už vůbec ne hudební sdělení. Aranžéři a skupina desku posunují k folkrocku, v některých případech však na hudební cestě ještě ke všemu uhýbají a nepřitvrzují směrem k soft rocku, ale celé se to otáčí k natvrdlému popu. A zvláště když si v některých případech nedá pozor i zpěvačka (*Letní*). Hudební rukopis, který by mohl být díky jediné autorce kompaktní je tak tříštěn přetahováním s aranžemi. A pestrost autorů textů vede k tomu, že se roztržštěnost desky ještě zvyšuje. Niterné texty Lady Šimíčkové Lucii neseď, spíše jí vyhovují ty dravější Radčiny. A naopak, Radka Bzonková je nejistá v niternějších textech (*Nalívej* - na téhle skladbě si vylámali zuby i aranžéři a tak ji společně pasovali do role nejrozpačitéjšího čísla desky). Při poslechu desky poprvé zbystříte až při čtvrté skladbě:

Dokonalá

. Ovšem současně její závěr potvrdí výše uvedené úvahy o "přetahování", podobně tomu pak je i ve skladbě

Jsi nejlepší

(btw. přechod mezi skladbami č. 4 a 5 -

Dokonalá

a

Je noc

vůbec dokonalý není - tady něco uteklo, až mě to donutilo vstát a kontrolovat, zda přehrávač běží). Ale právě ve druhé jmenované písni s textem Jakuba Horáka se trochu překvapivě Lucie autorsky i aranžérsky podřídila textovému sdělení a skladba je na desce jako z jiného světa.

Tyhle dvě písničky budou ale současně asi nejsilnějšími písněmi alba (společně s

Nemluvnou

), jakkoliv hudebně jsou na opačných pólech. Tak trochu i ukazují, co vše by Lucie uměla, ale taky, co vše by ještě měla zdokonalovat (zpěv v

Je noc

je příliš syrový a ubírá skladbě na výrazu). Pak už se ale vrací vše do vyjetých kolejí prvních tří skladeb - šestá

Kamarádi

je jak do televizní estrády (pamatujete Heidi Janků?). A opět ostrý stříh - slovenský lidový text na hudbu zpěvačky. Bohužel, je až krutě poznat, že slovensky zpívá Češka ("NA vašeho" místo na "na VÁšho") a ještě krutější je keltská aranž. Ke konci desky pak už jakoby docházejí síly - skladby

Křižovatka se slepými uličkami

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 14 Květen 2013 21:14

Nalívej

,

Nemluvná

a

Na Lhotách

jakoby říkají - už abychom to měli za sebou, a nepomůže ani do bluesova laděná

Nemluvná

.

Pro mě nejužitečnější skladbou desky je nakonec asi skladba *Jsi nejlepší* (bez závěru), což jsem ale zjistil až po složitém srovnávání a výběru - napoprvé prostě nezabrala. A asi mě časem osloví i

Je noc

a

Nemluvná

. Deska

Křižovatka

, zařazena jen do obecného kontextu dnešní doby, vcelku uspěje. Problém by mohla mít při zařazení do konkrétní žánrové škatulky a tím i při hledání a oslovování svého publika, resp. kupce.

{desky 1146}